

РЕШЕНИЕ

№ 297

гр. София, 11.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 19.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **7106** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 59 - чл. 59б от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.

Образувано е по жалба на МБАЛ „Света София“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. А. М., срещу отказ за отразяване на корекция на легловия фонд, обективиран в писмо, изх. № 22-2441-483-1/11.07.2022 г. на директора на Столичната здравноосигурителна каса /СЗОК/, по уведомително писмо, вх. № на СЗОК 22-2441-48/28.06.2022 г.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на акта като се твърди, че при издаването на същия не е спазен материалния закон. Иска се актът да бъде отменен. Претендират се разноси по делото. В с.з. се представлява от адв. Д., който поддържа жалбата и излага съображения.

Ответникът по делото - директорът на СЗОК, редовно призван, чрез процесуалния си представител юриск. М. поддържа, че оспореният индивидуален административен акт е законосъобразен.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призвана, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и доколкото не се ограничава само на основанията, сочени от оспорващия, в

съответствие с чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

От жалбоподателя в Столична здравноосигурителна каса /СЗОК/ е подадено уведомително писмо, вх. № на СЗОК 22-2441-48/28.06.2022 г., с което се иска отразяване на корекции на легловия фонд на лечебното заведение в границите на определения до момента такъв в размер на 256 бр., съобразено с Правилника за вътрешния ред, представен през м. януари 2022 г. в РЗИ.

От адм. орган се излагат следните съображения за процесния отказ обективиран в писмо, изх. № 22-2441-483-1/11.07.2022 г. на директора на Столичната здравноосигурителна каса:

Съгласно Договор № РД-НС-01-4-13/29.04.2022 г. за изменение и допълнение на НРД за МД 2020 - 2022 г. се създава чл. 2746, който гласи следното: „(1) През 2022 г. общият брой на леглата, с които лечебното заведение сключва допълнително споразумение по чл. 23з, ал.1, не може да надвишава общия брой легла, посочен в договора през 2020 г. или 2021 г., с изключение на случаите, в които лечебните заведения са преминали през процедура по чл. 376 от ЗЛЗ. В случаите на проведена процедура по чл. 376 от ЗЛЗ, когато в областите, в които броят на леглата за болнично лечение надвиша конкретните потребности от брой легла по видове, определени с Национална здравна карта, общият брой на леглата се определя по реда на Наредба за критериите и реда за избор на лечебни заведения за болнична помощ, с които Националната здравноосигурителна каса сключва договори.“ От своя страна в чл. 86, ал.1 от Наредба №49 от 18 октомври 2010 г. за основните изисквания, на които трябва да отговарят устройството, дейността и вътрешният ред на лечебните заведения за болнична помощ и домовете за медико - социални грижи е разписано: „(1) Лечебните заведения за болнична помощ могат да променят броя на разкритите болнични легла в клиниките/отделенията си с легла веднъж годишно в периода от 1 до 31 януари с изключение на случаите на разкриване на нови медицински дейности по смисъла на § 1 от допълнителната разпоредба на Закона за лечебните заведения.“ Предвид изложеното СЗОК няма основание да отрази корекции относими към реструктуриране на легловия фонд, въпреки договорените за изпълнение нови клинични пътеки и амбулаторни процедури в ДС № 82/28.06.22 г.

Лечебното заведение е сключило договор № 22-2441/26.02.20 г. за оказване на помощ по 119 бр. КП и за извършване на 20 бр. АП по реда на НРД за 2020 г. – 2022 г. /л. 10 и сл./.

С молбата е заявена корекция на легловия фонд на лечебното заведение в границите на определения до момента такъв в размер на 256 бр., съобразено с Правилника за вътрешния ред, представен през м. януари 2022 г. в РЗИ.

Представен е Правилник за устройството, дейността и вътрешния ред на лечебното заведение с вх. № 14-64 от 15.01.2021 год. в СРЗИ /л. 85 и сл./.

Относима, според адм. орган е разпоредбата на чл. 2746, съгласно Договор № РД-НС-01-4-13/29.04.2022 г. за изменение и допълнение на НРД за МД 2020 - 2022 г. , според която: „(1) През 2022 г. общият брой на леглата, с които лечебното заведение сключва допълнително споразумение по чл. 23з, ал.1, не може да надвишава общия брой легла, посочен в договора през 2020 г. или 2021 г., с изключение на случаите, в

които лечебните заведения са преминали през процедура по чл. 376 от ЗЛЗ. В случаите на проведена процедура по чл. 376 от ЗЛЗ, когато в областите, в които броят на леглата за болнично лечение надвиша конкретните потребности от брой легла по видове, определени с Национална здравна карта, общият брой на леглата се определя по реда на Наредба за критериите и реда за избор на лечебни заведения за болнична помощ, с които Националната здравноосигурителна каса сключва договори.“

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като депозирана в законоустановения за целта срок /чл. 140, ал. 1 АПК; л. 23, л. 15 - плик; л. 4/, от лице което има правен интерес от оспорването, доколкото процесната заповед представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, поражда за същото неблагоприятни правни последици.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

На първо място, оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган и в пределите на правомощията му/чл. 59б, ал. 2 ЗЗО.

На следващо място, оспореното писмо е издадено в законоустановената форма и не подлежи на отмяна съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 от АПК. Посочени са фактическите и правните основания за издаване на акта, както и неговата разпоредителната част. Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 и т. 5 АПК когато административният акт се издава в писмена форма, в същия следва да бъдат изложени фактическите основания за неговото издаване, подведени под релевантната по време, място и лица правна норма /чл. 142 във връзка с чл. 7 АПК/, като ясно и недвусмислено бъде обективирана волята на административния орган в разпоредителната част, с която се определят правата или задълженията, начинът и срокът за изпълнението на акта. Тези елементи от съдържанието на административния акт са изчерпателно изброени, задължителни са, поради което и разширително тълкуване на нормите на чл. 59, ал. 2, т. 4 и т. 5 АПК е недопустимо. Изискването за мотивиране на акта означава той да съдържа съвсем конкретни съображения за неговото издаване, които освен това да бъдат и напълно относими към материалното право /респективно правно отношение/ и хипотезата на приложимата правна норма. В този смисъл липсата на мотиви пречатства съдебния контрол, който се изразява в преценка за материалната законосъобразност на акта и постановен ли е същият в съответствие с целите на закона /чл. 146, т. 4-5 АПК/. В случая подробно са изложени мотиви, които обаче са в противоречие с материалния закон.

В случая се оспорва отказ за отразяване на корекция на легловия фонд, обективиран в писмо, изх. № 22-2441-483-1/11.07.2022 г. на директора на Столичната здравноосигурителна каса /СЗОК/, по уведомително писмо, вх. № на СЗОК 22-2441-48/28.06.2022 г.

Относима, според адм. орган е разпоредбата на чл. 274б, съгласно Договор № РД-НС-01-4-13/29.04.2022 г. за изменение и допълнение на НРД за МД 2020 - 2022 г. , според която:

„(1) През 2022 г. общият брой на леглата, с които лечебното заведение сключва допълнително споразумение по чл. 23з, ал.1, не може да надвишава общия брой легла, посочен в договора през 2020 г. или 2021 г., с изключение на случаите, в които лечебните заведения са преминали през процедура по чл. 376 от ЗЛЗ. В случаите на проведена процедура по чл. 376 от ЗЛЗ, когато в областите, в които броят на леглата за болнично лечение надвиша конкретните потребности от брой легла по видове, определени с Национална здравна карта, общият брой на леглата се определя по реда на Наредба за критериите и реда за избор на лечебни заведения за болнична помощ, с които Националната здравноосигурителна каса сключва договори.“

На следващо място, според разпоредбата на чл. 8б, ал.1 от Наредба №49 от 18 октомври 2010 г. за основните изисквания, на които трябва да отговарят устройството, дейността и вътрешният ред на лечебните заведения за болнична помощ и домовете за медико - социални грижи е разписано: „(1) Лечебните заведения за болнична помощ могат да променят броя на разкритите болнични легла в клиниките/отделенията си с легла веднъж годишно в периода от 1 до 31 януари с изключение на случаите на разкриване на нови медицински дейности по смисъла на § 1 от допълнителната разпоредба на Закона за лечебните заведения.“

Съдът се съгласява с аргументите, изложени от жалбоподателя, относно тълкуване на посочените правни норми и по отношение разпоредбата на ал. 1от § 26 от Договора, която касае конкретна хипотеза по чл. 23г от НРД, а именно: случаите, в които не се разширява предметът на договорите и допълнителните споразумения, сключени през 2020 г. Съдът не се съгласява с аргумента на адм. орган, че липсва норма, която да урежда увеличаване на броя на леглата. Това е нормата на § 26, ал. 2 от Договор от 30.12.20 г., според която: „Приемът на пациенти следва да бъде съобразен с капацитета на лечебното заведение, разписан като брой болнични легла по видове, съгласно правилника за устройството и дейността на лечебното заведение за 2021 г.“

В случая обаче не се касае за увеличаване броя на леглата в лечебното заведение, а за неговото реструктуриране в границите на определения към момента брой легла и в съответствие със сключване на договор за нови клинични пътеки и амбулаторни дейности. Т.е., изцяло неотнормирана по спора е разпоредбата на чл. 274б, съгласно Договор № РД-НС-01-4-13/29.04.2022 г. за изменение и допълнение на НРД за МД 2020 - 2022 г. Посочената правна норма за отказ не покрива посоченото в молбата на жалбоподателя фактическо основание.

В същото време именно посочената в писмото разпоредба на чл. 8б, ал.1 от Наредба №49 от 18 октомври 2010 г. за основните изисквания, на които трябва да отговарят устройството, дейността и вътрешният ред на лечебните заведения за болнична помощ и домовете за медико - социални грижи, според която: „(1) Лечебните заведения за болнична помощ могат да променят броя на разкритите болнични легла в клиниките/отделенията си с легла веднъж годишно в периода от 1 до 31 януари с изключение на случаите на разкриване на нови медицински дейности по смисъла на § 1 от допълнителната разпоредба на Закона за лечебните заведения.“, следва да бъде съобразена в случая. Исканото преразпределение попада именно в тази хипотеза и за адм. орган е задължително да се съобрази наличието на това основание и да удовлетвори молбата на жалбоподателя за преразпределение на легловата база в лечебното заведение, с оглед именно на разкриването на нови лечебни дейности.

Разпоредбата следва да се тълкува в смисъл, че такова преразпределение може да бъде извършвано повече от веднъж годишно, извън периода 01.01.-31.01.

В заключение съдът приема, че оспореното писмо на директора на Столичната здравноосигурителна каса е незаконосъобразен административен акт, издаден от компетентен административен орган, но при неспазване на материалния закон, което налага отмяната му.

Доколкото административното производство е започнало по заявление на жалбоподателя, преписката следва да бъде изпратена на административния орган - СЗОК, за ново произнасяне, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона /чл. 173, ал. 2 АПК/ и удовлетворяване на искането, направено от жалбоподателя.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК, с оглед направеното искане, в полза на жалбоподателя се дължат единствено съдебно-деловодните разноски по делото, представляващи платената държавна такса в размер на 50 /петдесет/ лева, за която са налице доказателства за заплащането ѝ. Липсват доказателства по делото за извършени други разноски от жалбоподателя.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174, и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, 33-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на МБАЛ „Света София“ ЕООД, [населено място], представлявано от управителя Д. А. М., ЕИК[ЕИК],

ОТКАЗ за отразяване на корекция на легловия фонд, обективиран в писмо, изх. № 22-2441-483-1/11.07.2022 г. на директора на Столичната здравноосигурителна каса /СЗОК/, по уведомително писмо, вх. № на СЗОК 22-2441-48/28.06.2022 г.;

ИЗПРАЩА преписката на Директора на Столичната здравноосигурителна каса за ново произнасяне по заявлението, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, в срок от 14 дни от влизането в сила на постановения съдебен акт;

ОСЪЖДА Националната здравноосигурителна каса да заплати на МБАЛ „Света София“ ЕООД, [населено място], представлявано от управителя Д. А. М., ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 50 /петдесет/ лева, представляваща направените по делото съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховен административен съд на Република България.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: